

Sygn. akt: I C 261/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Osowicki
Protokolant:	maszynistka Paulina Barwińska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa R. (...) z siedzibą w K.

przeciwko R. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 261/16 upr.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda R. (...) w K. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew przeciwko R. S. o zapłatę kwoty 2311,76 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 11.01.2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż dochodzone roszczenie wynika z tytułu niezrealizowanego przez pozwaną zobowiązania wynikającego z niezapłaconych faktur wystawionych przez wierzyciela pierwotnego (...) S.A. w W., z którym pozwanego łączyła umowa o usługi telekomunikacyjne. Powód wskazał, iż nabył przedmiotową wierzytelność przysługującą przeciwko pozwanemu na mocy umowy cesji z 23.11. 2015 roku. Na dochodzoną pozew kwotę składają się: Faktura VAT: nr (...), z dnia 29.09-2014, kwota do zapłaty 184.01 złotych, data wymagalności 13-10-2014; Faktura VAT: nr (...) z dnia 29-10-2014, kwota do zapłaty 134.97 złotych, data wymagalności 12-11-2014; Faktura VAT: nr (...), z dnia 29-11-2014, kwota do zapłaty 134.97 złotych, data wymagalności 15-12-2014; Faktura VAT: nr (...), z dnia 29-12-2014, kwota do zapłaty 134.97 złotych, data wymagalności 12-01-2015; Faktura VAT: nr (...), z dnia 29-01-2015, kwota do zapłaty 134.97 złotych, data wymagalności 12-02-2015; Faktura VAT: nr (...), z dnia 10-04-2015, kwota do zapłaty 1448.90 złotych, data wymagalności 24-04-2015.

Wobec wydanego nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i niedoręczenia go pozwanemu Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z 24.03.2016 roku wydanym w sprawie VI Nc-e (...) uchylił nakaz zapłaty i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Człuchowie.

Pozwany na rozprawie 23.03.2017 r. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zaprzeczył by zawierał z wierzycielem pierwotnym (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wskazał, że podpis na umowie nie jest jego podpisem i że od 2009 r. nie mieszka w miejscowości Ł., nie otrzymał też umowy ani telefonu ani żadnych faktur.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pełnomocnik strony powodowej dołączył do pozwu kserokopię umowy o usługi telekomunikacyjne wierzyciela pierwotnego (...) S.A. w W. z pozwanym z 9.09.2014 r. nie potwierdzoną za zgodność z oryginałem i kserokopie Faktury VAT: nr (...), z dnia 29.09-2014, kwota do zapłaty 184.01 złotych, data wymagalności 13-10-2014; Faktury VAT: nr (...) z dnia 29-10-2014, kwota do zapłaty 134.97 złotych, data wymagalności 12-11-2014; Faktury VAT: nr (...), z dnia 29-11-2014, kwota do zapłaty 134.97 złotych, data wymagalności 15-12-2014; Faktury VAT: nr (...), z dnia 29-12-2014, kwota do zapłaty 134.97 złotych, data wymagalności 12-01-2015; Faktury VAT: nr (...), z dnia 29-01-2015, kwota do zapłaty 134.97 złotych, data wymagalności 12-02-2015; Faktury VAT: nr (...), z dnia 10-04-2015, kwota do zapłaty 1448.90 złotych, data wymagalności 24-04-2015 również nie potwierdzone za zgodność z oryginałem.

W dniu 17.10.2014 roku pierwotny wierzyciel (...) S.A. w W. i R. (...) w K. zawarły umowę cesji wierzytelności, której przedmiotem był przelew na rzecz powoda wierzytelności pieniężnych przysługujących zbywcy, a wynikających z zawartych z dłużnikami umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, obejmujących należności główne, opłaty wyrównawcze oraz związane z tymi należnościami roszczenia o odsetki ustawowe, które nie są obciążone prawami osób trzecich, w tym z umowy zawartej z pozwanym i porozumienie z 23.11.2015 r. oraz wyciąg z listy dłużników.

(dowód: umowa cesji wierzytelności k. 32-43, porozumienie k.44-45, wyciąg z listy dłużników k.46)

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie pozwany zaprzeczył by zawierał z wierzycielem pierwotnym (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wskazał, że podpis na umowie nie jest jego podpisem i że od 2009 r. nie mieszka w miejscowości Ł., nie otrzymał też umowy ani telefonu ani żadnych faktur i nie korzystał z usług telekomunikacyjnych firmy (...).

Podkreślenia w tym miejscu wymaga fakt, iż to strona powodowa powinna udowodnić, że określona wierzytelność jej przysługuje, tym bardziej, że jako wierzyciel dochodzący zaspokojenia wierzytelności, powinien wykazać podstawę (źródło) zobowiązania pozwanego, jak i jego wysokość. Zgodnie bowiem z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi określone dla siebie skutki prawne, tym bardziej, że ciężar dowodu pozostaje w ścisłym związku z problematyką procesową dowodów. Sąd tylko wyjątkowo winien ingerować w przebieg postępowania dowodowego dopuszczając dowody z urzędu, które to uprawnienie wynika z treści przepisu art. 232 k.p.c. Zgodnie bowiem z przyjętą linią orzecznictwa obowiązek wskazania dowodów, potrzebnych dla rozstrzygnięcia sprawy, obciąża przede wszystkim strony (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 października 1996 r., III CKN 6/96, OSNC 1997/3/29).

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, powołane przez stronę dowody z określonych dokumentów załączonych do pozwu lub innego pisma procesowego w formie niepoświadczonych kserokopii wprawdzie nie stanowią dowodów z dokumentów, o których mowa w art. 244 k.p.c. i art. 245 k.p.c, nie są jednak pozbawione mocy dowodowej w rozumieniu art. 232 k.p.c, w zw., z art. 308 k.p.c. Dopóki sąd, ani strona przeciwna nie zakwestionuje ich i nie zażąda złożenia oryginałów dokumentów, stanowią one jeden ze środków dowodowych, przy pomocy, których strona może udowodnić fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Dowody te, jak każde inne, podlegają ocenie sądu na podstawie

art. 233 k.p.c. . Dopiero jeżeli sąd zażąda przedstawienia oryginału dokumentu, strona jak również każda inna osoba, która go posiada, obowiązana jest, zgodnie z art. 248 k.p.c., przedstawić oryginał. Obowiązek złożenia oryginału dokumentu powstaje dla strony, która powołuje się na dokument, także w sytuacji wskazanej w art. 129 § 1 k.p.c., a więc wtedy, gdy strona przeciwna zażądała złożenia oryginału dokumentu. Wówczas, zamiast oryginału, strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez osoby wskazane w art. 129 § 2 k.p.c., a więc między innymi przez występującego w sprawie pełnomocnika strony, będącego adwokatem lub radcą prawnym. Tak poświadczony odpis ma charakter dokumentu urzędowego (art. 129 § 3 k.p.c.). Natomiast jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami sprawy, sąd, na wniosek strony albo z urzędu, może zażądać od strony składającej poświadczony odpis dokumentu, przedłożenia jego oryginału (art. 129 § 4 k.p.c.). Jeżeli przedstawione przez stronę niepoświadczony kserokopie dokumentów nie zostały zakwestionowane przez sąd ani przez stronę przeciwną, strona nie ma obowiązku złożenia oryginałów ani poświadczonych kserokopii dokumentów, a sąd powinien ocenić moc dowodową niepoświadczonych kserokopii, zgodnie z zasadami art. 233 k.p.c. (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2015 r., IV CSK 52/15 – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Legalis).

Wobec kwestionowania przez pozwanego istnienia zobowiązania w postaci umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i autentyczności podpisu pozwanego na umowie z 9.09.2014 r. sąd z urzędu zobowiązał pełnomocnika strony powodowej do przedłożenia oryginału umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 9 września 2014 roku w terminie 14 dni pod rygorem niewykazania okoliczności wskazywanych w pozwie.

Pełnomocnik strony powodowej nie przedłożył oryginału umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 9 września 2014 roku. Więc sąd nie mógł popuścić dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu grafologii na okoliczność autentyczności podpisu pozwanego pod umową.

W ocenie sądu w sytuacji kwestionowania przez pozwanego istnienia zobowiązania i jego wysokości, nie potwierdzone za zgodność z oryginałem kserokopie faktur nie mogą stanowić dowodu na okoliczność wysokości zobowiązania pozwanego.

Zatem, skoro powód nie przedłożył żadnych dowodów, z których jednoznacznie wynikałby fakt istnienia zobowiązania i jego wysokości, na podstawie którego dochodził zapłaty należności, zasadnym było oddalenie powództwa.